



บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันนี้ การบีบข้อมูล (Data compression) ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน ด้านที่สำคัญที่ทำให้ต้องมีการบีบข้อมูล เนื่องจากความไม่พึงพอใจของทรัพยากรในการเก็บข้อมูล เช่น ข้อมูลภาพ ข้อมูลเสียง ฐานข้อมูลต่างๆ เป็นต้น ด้านความสามารถดูแลขนาดของข้อมูล ให้การบีบข้อมูล ลงได้ จะสามารถประยุกต์ใช้ในการเก็บข้อมูลลงได้ ซึ่งจะทำให้เก็บข้อมูลได้มากขึ้นด้วย อีกทั้งยังช่วยประหยัดเวลาประมวลผลของชีพก็อปคิวต์ ปัจจุบันมีการนำอาชีวะการบีบข้อมูลไปประยุกต์ใช้ในหลาย ด้าน เช่น การบีบข้อมูลเพื่อให้ประหยัดเวลาในการรับส่งข้อมูลระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ การบีบข้อมูลเพื่อให้ประหยัดเนื้อที่ในการจัดเก็บข้อมูลนั้น เป็นต้น ในวิทยานิพนธ์นี้ จะวิจัยในส่วนของการบีบข้อมูลภาพ

การบีบข้อมูลภาพที่ดีจะต้องให้อัตราส่วนการบีบ (Compression ratio) สูงแต่คุณภาพของภาพต้องคงเดิมและสมบูรณ์ หนึ่งในมาตรฐานการบีบภาพที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน คือ มาตรฐานการบีบภาพแบบเจพีจี (JPEG หรือ Joint Photographic Expert Group) ซึ่งมีความสามารถบีบภาพแบบสูญเสียข้อมูลบางส่วน ได้ในอัตราส่วนการบีบ 20: 1 ถึง 30: 1 (Fluckiger, 1995) แต่เมื่ออัตราการบีบสูงขึ้น คุณภาพของภาพจะลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับเทคนิคการบีบภาพแบบเวฟเลต (Wavelet) แล้ว การบีบภาพแบบเวฟเลตจะให้อัตราส่วนการบีบสูงกว่า คุณภาพของภาพลดลงจาก การบีบแยกคลาสข้อมูลแต่ละส่วนบูรณากรกว่า อย่างไรก็ตาม ดันเปรียบเทียบอัตราส่วนการบีบต่ำกว่า 30: 1 การบีบภาพแบบเวฟเลตจะดีกว่าแบบเจพีจี (Hilton, 1994) ปัจจุบันในด้านประเทศไทยได้มีการประยุกต์และพัฒนาเทคนิคการบีบภาพแบบเวฟเลตมาใช้งาน ส่วนในประเทศไทยยังคงเป็นเรื่องใหม่ ซึ่งหากมีการนำเทคนิคนี้มาใช้ก็จะช่วยให้ประเทศในด้านต่างๆ ดังกล่าว

วิทยานิพนธ์นี้จะวิจัยในส่วนของการบีบข้อมูลภาพที่ใช้ดีแคบครั้งเดียวบนกานห้องสมุดขององค์กรต่างๆ โดยเดือดภาพครั้งเดียวของนิสิต茱萸ทางกรรษ์มหาวิทยาลัยทั้งหมดและภูมิภาคใน

งานภาพดิจิตัลประจําตัวนิสิตเป็นการศึกษา เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการบีบภาพระหว่างเทคโนโลยีกับภาพที่ถูกแต่งไว้เดตที่อัตราส่วนการบีบมากัน และเปรียบเทียบความคุณค่าของภาพว่าเทคโนโลยีได้ให้คุณภาพของภาพมากกว่ากัน โดยใช้ระเบียบวิธีการเปรียบเทียบ คือ มาตราระส่วนคุณภาพภาพ (PQS หรือ Picture quality scale) (Miyahara, Kotani และ Algazi, 1996)

1.2 วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้าเปรียบเทียบสมรรถนะการบีบภาพระหว่างเทคโนโลยีกับภาพที่ถูกแต่งไว้เดตต่อหัวเรื่องภาพดิจิตัลประจําตัว
- เพื่อพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบสมรรถนะการบีบภาพระหว่างเทคโนโลยี เทพีกและเวลาเดต

1.3 ขอบเขตการวิจัย

วิทยานิพนธ์นี้จะเป็นการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการบีบภาพระหว่างเทคโนโลยีกับภาพที่ถูกแต่งไว้เดต โดยมีข้อกำหนดดังนี้

- ใช้มาตรฐานการบีบภาพเพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะที่
 - อัตราส่วนการบีบ (Compression Ratio)
 - มาตราส่วนคุณภาพภาพ (Picture Quality Scale หรือ PQS)
 โดยเปรียบเทียบที่อัตราส่วนการบีบมากัน และเปรียบเทียบความคุณค่าของภาพว่าเทคโนโลยีได้ให้คุณภาพของภาพมากกว่ากัน โดยใช้มาตราส่วนคุณภาพภาพ
- ภาพที่ใช้ในวิทยานิพนธ์นี้ เป็นภาพถ่ายหัวรับดิจิตัลประจําตัวของนิสิตฯทางกรรมฯ วิทยาลัยในถัดจากจะครึ่งตัว ที่ความคมชัด (Resolution) อย่างน้อย 2 ระดับ จำนวน 15 ภาพ จำนวนที่กำหนดนี้ได้จากการทฤษฎี Central Limit ที่ให้ความเชื่อมั่น 95% และมีค่าความคาดเคลื่อนมากับค่าที่ยังคงมาตรฐานหารด้วยสอง ภาพที่อยู่จะมีการควบคุมพื้นหลัง (background) ของภาพ ระหว่างระหว่างผู้ถูกอย่างแยกกันไม่ออกจากกันมากที่สุดในแต่ละภาพ
- พัฒนาซอฟต์แวร์ (Software) โดยใช้ภาษา C
- รูปแบบของไฟล์ข้อมูลภาพที่ใช้ คือ
 - รูปแบบของไฟล์ข้อมูลแบบเทพีก
 - รูปแบบของไฟล์ข้อมูลแบบเวลาเดต

1.4 ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาศักยภาพคนใน การบันทึกแบบเบื้องต้น
2. ศึกษาศักยภาพคนใน การบันทึกแบบเฉพาะเดต
3. ศึกษาระบบวิธีที่ใช้ในการปรับเปลี่ยนสมรรถนะการบันทึก
4. เก็บตัวอย่างภาพจากนิสิตดูห้องกรณ์มหawiท่าลัดชินลักษณะครึ่งตัว
5. ศึกษาและใช้งานโปรแกรมสำหรับการบันทึกภาพโดยใช้เทคนิคการบันทึกแบบเบื้องต้นและเฉพาะเดต
6. วิเคราะห์และออกแบบโครงสร้างของซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการปรับเปลี่ยนสมรรถนะการบันทึกทั้ง 2 แบบ
7. จัดสร้างซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการปรับเปลี่ยนสมรรถนะการบันทึกแบบเบื้องต้นและเทคนิคการบันทึกแบบเฉพาะเดต โดยใช้ตัวอย่างภาพที่เก็บจากนิสิตดูห้องกรณ์มหawiท่าลัดชิน
8. ตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการใช้งานของซอฟต์แวร์ พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไข
9. สรุปผลและข้อเสนอแนะ

1.5 ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. เป็นการเสนอเทคนิคการบันทึกแบบเบื้องต้นและเฉพาะเดต เพื่อให้เป็นที่นิยม และเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัย และปรับปรุงเทคนิคการบันทึก
2. ได้ครื่องมือที่ใช้ในการปรับเปลี่ยนสมรรถนะการบันทึกระหว่างเบื้องต้นและเฉพาะเดต

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**